

לרעות את קדישמן בגליל

31 / 3 , 1 / 4 - 28 / 4 / 95



מנשה קדישמן זוכה השנה בפרס ישראל.

הגלריות לאמנות ישראלית - כברי, לוחמי-הגיטאות, מצובה וראש-הנקרה, מציגות מעבודותיו.

קדישמן - דמות יוצאת דופן בתולדות האמנות הישראלית, נאמן לעצמו, אך אינו שבו בתאוריית אמנות מסויימת. סגנונו וחומריו מגוונים.

קדישמן - אמן של אהבה לחומר ולנושא.

אנחנו בחרנו להציג **בלוחמי-הגיטאות** את דפי-הטלפון, משנות ה-70, בהם עסק קדישמן בביטול שימושם הפונקציונלי של הדפים, ונתן להם משמעות רעיונית חדשה. הוא עסק בבעיות טיפוגרפיה, בסוג אחר של תקשורת חזותית.

בראש-הנקרה - כבשים. עילא לצייר. ציור פרוע, חופשי, חושני, צבעוני, דיוקן כבשה, כבשה אנושית, רבת-פנים, ארצית, עצובה, יצרית, כנועה, רוחנית, מוטרפת, צועקת, אוהבת.

במצובה - סיפורי בדים, בדים גדולים עמק-העצבות מ-1985, הוא אחד מהם, מזמור קינה אקספרסיבי, ועל הרצפה אבנים צבועות.

ככברי - עקדה, רישום ופיסול במימד קטן. פסלים גזורים, קרועים, חשופים, חתוכים באש, מכופפים, חזקים, חמים. פסלים רלוונטיים, וירטואוזיים, אנושיים.

"שום דבר לא נולד בלי כאב, בלי שבר", כדברי קדישמן.

דורות דקל

אוצרים: נועה מלמד, רבקה סיני, קרני עם-עד, דורות דקל.

ספירלה, 1990-1988 / מודל לפסל, פלדת קורטן / צילום: אבי חי